

χιόνια. Θυμίζω πώς μαλλώναμε παιδιάτικα τρελλά; Κ' έπειτα πώς τὰ σιδάζαμε πάλι με δίχως λόγια, σάν παιδιακίσια κακώματα, που εΐτανε:

— "Έξιφνα έρθας" ή στιγμή νά χωρισθοῦμε. "Έπρεπε νά φύγης κ' έπρεπε νά σε χάσω. Καί χωρισθήκαμε χωρίς κακία, γιατί εΐτανε γραφτό μας νά μὴ ζήσουμε μαζί. Τό ξέραμε καλά κ' οἱ δυό, γι' αὐτό δὲ χύσαμε οὐτ' ἓνα δάκρυ. Ἀφήσαμε τὴ φιλική ἀνάμνηση χωρίς κηλίδα, ἀγνή κ' εὐτυχισμένη.

Μοῦ γράφεις τώρα, πὼς θὰ ήθελες νά εἶχαμε μαλώσει γιὰ νάβρισκες τὸ χωρισμὸ πιδ φυσικό. Θὰ ήθελες νά με μισήσης, γιὰ νά μὴ λυπάσαι.

— Θάτανε κρίμα! — Καί γιατί τάχα; Δὲ σοῦ φθάνει ή ἰδέα, πὼς ἔτσι ἔπρεπε νά γείνει; Δὲ σοῦ φθάνει ή ἱκανοποίηση, πὼς ἐλεύθερα ἀποφασίσαμε κ' οἱ δυό.

Μὴ θέλῃς νά χαλάσης μιὰ τόση ὁμορφὴ ἐνθύμηση "Ἀν ἀγαπᾷς τὴν ἔχθρα ὕστερ' ἀπὸ τὴν ἀγάπην, τὸν πόνο ὕστερ' ἀπὸ τὴ χαρὰ, ἂν προτιμᾷς τὴν ποιαιλία δὲ θὰ σοῦ τὴ στερήσῃ ή ζωή. Θὰ γνωρίσης πολλές ἀκόμα γυναῖκες, που θὰ χροματίσουν τις στιγμές σου με πολλή χαρά, ἀλλὰ καί τόσες πίκρες θάγαπήσης; κ' ἄλλες πολὺ, ἴσως καί περισσότερο ἀπὸ μένα, ἀλλὰ καί τόσες θὰ μισήσης.

Ἀνάμεσα σ' ὅλες αὐτὲς θάθελα νάμαι ἐκείνη, που δὲν περιφρόνησες ποτέ, ή μόνη, που νά σε θυμίζῃ μονάχα εὐθυμίες στιγμές. Θάθελα ή ἀγάπη μας νά μένῃ μιὰ ἐξακολούθηση τῆς παιδικῆς σου εὐτυχίας, θάθελα νάμαι ή γυναῖκα, που δὲ σ' ἔκαμε νά κλίψῃς ποτέ.

Κι' ὅταν μιὰ μέρα, ὕστερ' ἀπὸ χρόνια πολλά, σὲ ξαναδῶ καί σὲ με ξαναδῆς, θάχουμε τόσα νά ποῦμε. Τὸ παιδικὸ μας εἰδύλλιο θὰ ξυπνήσῃ εὐτυχισμένο ὅπως εΐτανε καί τόσο νεανικό! Τῆς εὐτυχίας ή ἐνθύμηση ποτέ τῆς δὲ γεροντῆ, σὰ δὲν τὴ φθείρουν οἱ καημοί, τὰ πικρὰ λόγια, οἱ κακίες. "Έτσι καί ή δική μα ἰδὲ ξαναζήσῃ μιὰ στιγμή κάτω ἀπ' τὰ σπριμένα μας μαλλιά.

Καί τότε θὲ νά ποῦμε, πὼς νικήσαμε τὸ χρόνο αὐτοῦ δὲν κατώρθωσε νά σβύσῃ τὴν πιδ φωτεινὴ στιγμή τῆς ζωῆς μας

Ἀπόψε σάν περνοῦσα μέσ' ἀπ' τοὺς χιονισμένους δρόμους, τὸ κρῦς μοῦ φάνηκε πιδ δριμύ, ή ἔρημιά τοῦ χειμῶνα πιδ μεγάλη. Ἡ φύση νεκρωμένη σάπαινε... καί πρόσεξα νὰκούσω τί ἔλεγε ή καρδιά μου.

ΕΥΑ ΘΕΟΔΩΡΙΔΗ

ΑΙ ΕΙΣΗΓΗΤΗΡΙΟΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΛΑΤΙΝΟΥ

Τὸ πρόγραμμα τῶν εἰσηγηρίων ἐξετάσεων τοῦ Ὡδαίου διὰ τὸ νέον σχολικὸν ἔτος καθιερώθη ὡς ἑξῆς.

* Σεπτεμβρίου 16 Παρασκευή 9 π. μ. κλειδοκώμβalon μαθητήρια.

Σεπτεμβρίου 16 Παρασκευή 4 μ. μ. κλειδοκώμβalon μαθηταί.

Σεπτεμβρίου 16 Παρασκευή 5 μ. μ. ἔγχorδα καί πνευστὰ μαθηταί.

Σεπτεμβρίου 17 Σάββατον 9 π. μ. ἔγχorδα μαθητήρια.

Σεπτεμβρίου 17 Σάββατον 9 π. μ. Μονωδία μαθητήρια.

Σεπτεμβρίου 17 Σάββατον 4 μ. μ. Μονωδία μαθηταί.

Σεπτεμβρίου 17 Σάββατον 5 μ. μ. Δραματική.

Σεπτεμβρίου 17 Σάββατον 4 μ. μ. Θεωρητικά.

Σεπτεμβρίου 19 Δευτέρα 10 π. μ. Βυζαντινὴ.

Αἱ προαγωγικαὶ καί ἐπαναληπτικαὶ ἐξετάσεις τῶν εἰδικῶν καί θεωρητικῶν μαθημάτων θὰ ἐνεργηθῶσιν ἀπὸ τῆς 22—24 Σεπτεμβρίου.

Τὰ μαθήματα τῶν παλαιῶν μαθητῶν ἐπαναλαμβάνονται τακτικῶς ἀπὸ τῆς 19 Σεπτεμβρίου.

Οἱ προσερχόμενοι παλαιοὶ μαθηταὶ πρὸς ἐγγραφὴν πέραν τῆς 30 Σεβρίου καταβάλλουσιν, ὡς γνωστὸν, τὰ διδάγματα αὐτῶν ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς καθ' ὃν ἐγγράφονται, ὑποχρεούμενοι πρὸς τοῦτοις νά πληρώσωσι καί ἓνα μῆνα ἐπὶ πλέον ἀναδρομικῶς.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Πρὸς τοὺς κ.κ. ὑδρολήπτας τῆς πόλεως Ἀθηνῶν

Προσκαλοῦνται πάντες ἀνεξίρετως οἱ κ. κ. ὑδρολήπται τῆς πόλεως Ἀθηνῶν, ὥπως ἐντὸς 10 ἡμερῶν προσέλθωσιν εἰς τὸ Δημοτικὸν Ταμεῖον καί καταβάλωσι τὸ ἀντίτιμον τοῦ ποτίμου ὕδατος διὰ τὸ τρέχον ἔτος 1916, καθύστερον παρερχομένης τῆς προθεσμίας ταύτης ή ὑπηρεσίᾳ θὰ εὑρεθῇ εἰς τὴν δυσάρεστον θέσιν νά διακίψῃ τὴν διοχέτευσιν τοῦ ὕδατος τῶν καθυστερούντων, ἔστω καί ἂν τινες ἐξ αὐτῶν δὲν εἰδοποιήθησαν δι' ἰδιαιτέρως προσηλέρως.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 24 Ἀγούστου 1916.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ ὑδραυλικοῦ τμήματος).

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ ΔΗΜΟΥ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

Φέρεται εἰς γνώσιν τῶν κατοίκων τῶν συνοικιῶν τῆς πόλεως εἰς ἃς μέχρι τοῦδε ἀπεστέλλετο ὕδωρ ἐκ τῆς Δεξαμενῆς διὰ τῶν αὐτοκινήτων βυτίων τοῦ Δήμου ὅτι ἐξαντληθείσης τῆς παρκαταθήκης ἐνεζίνης καί μὴ κατστάσης δυνατῆς τῆς ἐξουρέσεως τοιαύτης οὐδαμοῦ, διχκόπτεται ἀπὸ τῆς αἰτίας ή δι' αὐτοκινήτων διανομὴ ὕδατος.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 7 Σεπτεμβρίου 1916

(Ἐκ τοῦ ὑδραυλικοῦ τμήματος τοῦ Δήμου)